

Sygn. akt II Cz 33/14

POSTANOWIENIE

K., dnia 20 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Henryk Haak – spr.

Sędziowie: SSO Paweł Szwedowski

SSO Marian Raszewski

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2014 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) (...) (...) z siedzibą w W.

z udziałem A. N. (1)

o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego

w przedmiocie zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Rejonowego w Jarocinie

z dnia 4 października 2013 r., sygn. akt I Co 1164/13

postanawia:

1. zmienić postanowienie Sądu Rejonowego w Jarocinie z dnia 4 października 2013r., sygn. akt I Co 1164/13, w ten sposób, że nadać jemu następujące brzmienie:

I. nadać klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty Sądu Rejonowego w Jarocinie z dnia 22 listopada 2011 r. wydanemu w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt I Nc 651/11 na rzecz (...) (...) (...) (...) z siedzibą w W. z ograniczeniem należności głównej do kwoty 1.102,83 zł (tysiąc sto dwa złote 83/100);

II. zasądzić od dłużnika A. N. (1) na rzecz wierzyciela (...) (...) (...) (...) z siedzibą w W. kwotę 139,00 zł (sto trzydzieści dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

2. oddalić zażalenie w pozostałym zakresie;

3. zasądzić od dłużnika A. N. (1) na rzecz wierzyciela (...) (...) (...) (...) z siedzibą w W. kwotę 90,00 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt II Cz 33/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 października 2013 r., sygn. akt I Co 1164/13, Sąd Rejonowy w Jarocinie oddalił wniosek (...) (...) (...) (...) z siedzibą w W. o nadanie na swoją rzecz klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty Sądu Rejonowego w

Jarocinie z dnia 22 listopada 2011 r. wydanemu w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt I Nc 651/11 w związku z przejściem na wnioskodawcę uprawnień wynikających z przedmiotowego tytułu egzekucyjnego, oraz obciążył wnioskodawcę kosztami postępowania w zakresie przez niego poniesionym.

Sąd Rejonowy ustalił, że wnioskodawca przedłożył m.in. kserokopię umowy sprzedaży wymagalnych wierzytelności pieniężnych z dnia 28 marca 2013 r. zawartej pomiędzy pierwotnym wierzycielem (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G.a (...)(...)(...)(...) z siedzibą w W., kserokopie notarialnych poświadczeń podpisów stron pod przedmiotową umową przelewu wierzytelności – w obu wypadkach poświadczone za zgodność z oryginałem przez ustanowionego w sprawie adwokata, oraz wyciąg z ksiąg rachunkowych (...)(...)(...)(...) z siedzibą w W., w którym figuruje wymagalna wierzytelność w stosunku do dłużnika A. N. (1).

Rozstrzygając w przedmiocie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności Sąd Rejonowy powołał przepis art. 788 § 1 k.p.c. zauważając, że przejście uprawnień musi być wykazane dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem notarialnie poświadczonym.

Zdaniem Sądu Rejonowego przedłożone przez wnioskodawcę dokumenty nie mogą stanowić podstawy nadania klauzuli wykonalności zgodnie z żądaniem wniosku z uwagi na zakreslenie w przedłożonym tekście umowy przelewu wierzytelności ceny przejścia wierzytelności, co sprawia, że brak jest dowodu na to, że także oryginały dokumentów nie zawierają tych zakreszeń, a w konsekwencji, iż przejście wierzytelności faktycznie nastąpiło.

Powyższe postanowienie zostało w całości zaskarżone zażaleniem przez wnioskodawcę, który podniósł zarzut naruszenia przepisów postępowania, tj. art. 788 k.p.c. w zw. z art.

13 § 2 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na oddaleniu wniosku o nadanie klauzuli wykonalności na skutek przejścia uprawnień na rzecz (...)(...)(...)(...) z siedzibą w W. przy wykazaniu przejścia wierzytelności na podstawie dokumentu prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym w postaci umowy przelewu wierzytelności z dnia 28 marca 2013 r., art. 129 § 2 k.p.c. i art. 4 ust. 1b z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jednolity: Dz. U. 2009 r. Nr 146 póź. 1188) w zw. z art. 233 § 1 k.p.c. i art. 227 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. polegające na przekroczeniu przez Sąd I instancji granic swobodnej oceny dowodów, braku wszechstronnego rozważenia całokształtu materiału dowodowego, które skutkowało uznaniem przez Sąd, iż załączona do wniosku poświadczona za zgodność z oryginałem przez adwokata umowa z dnia 28 marca 2013 r. wraz z zanonimizowanymi fragmentami tekstu nie jest dokumentem prywatnym z podpisami urzędowo poświadczonymi, podczas gdy załączono do wniosku poświadczony za zgodność z oryginałem odpis umowy z dnia 28 marca 2013 r., która została zawarta w formie pisemnej z podpisami notarialnie poświadczonymi i jest dokumentem wykazującym przejście wierzytelności na rzecz wnioskodawcy, które nastąpiło po powstaniu tytułu egzekucyjnego, art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. i w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. polegające na przekroczeniu przez Sąd I instancji granic swobodnej oceny dowodów, braku wszechstronnego rozważenia całokształtu materiału dowodowego, które skutkowało uznaniem przez Sąd, iż umowa przelewu wierzytelności z dnia 28 marca 2013 r. nie wykazuje przejścia uprawnień wobec wierzytelności stwierdzonej nakazem zapłaty, podczas gdy z umowy przelewu wierzytelności oraz z załącznika nr 2 do umowy jednoznacznie wynika przejście wierzytelności względem dłużnika.

W oparciu o te zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia przez nadanie tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności na rzecz wnioskodawcy, zasądzenie od dłużnika na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa advokackiego według norm przepisanych, doręczenie wnioskodawcy tytułu egzekucyjnego wraz z klauzulą wykonalności na rzecz wnioskodawcy, ewentualnie – uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do Sądu I instancji celem ponownego jej rozpoznania.

Jednocześnie z zażaleniem skarżący wniósł o przeprowadzenie dowodu z oświadczenia (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. na okoliczność zapłaty przez (...)(...)(...)(...) z siedzibą w W. całej kwoty ceny za sprzedane wierzytelności oraz oświadczenia notariusza T. B. z dnia 7 października 2013 r. na okoliczność poświadczenia przez notariusza T. B. dnia 25 marca 2013 r. własnoręczności podpisów K. R. i M. M. działających w imieniu (...) S.A. w G. na umowie sprzedaży wierzytelności, zawartej pomiędzy (...) S.A. w G. a (...)(...)(...)(...) z siedzibą w W., poświadczenia

własnoręczności podpisów ww. osób na załącznikach do umowy, trwałego spojenia umowy wraz z załącznikami nicią w kolorze biało-granatowym, opieczątowania umowy wraz z załącznikami w miejscach spojenia pieczęcią okrągłą z godłem i nazwiskiem notariusza, przyklejenia na ostatniej stronie plomby opatrzonej pieczęcią z godłem, zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 28 marca 2013 r. w formie pisemnej z podpisami urzędowo (notarialnie) poświadczonymi, w rozumieniu art. 788 k.p.c.

Nadto skarżący wniósł o przeprowadzenie dowodu z dokumentów w postaci trzech orzeczeń sądów powszechnych nadających klauzulę wykonalności, wydanych w sprawach tożsamyh pod względem faktycznym i prawnym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Należy uznać za słuszny zarzut skarżącego, że przedłożone w sprawie dokumenty wykazały przejście na (...) (...) (...) (...) z siedzibą w W. uprawnień z tytułu nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Jarocinie z dnia 22 listopada 2011 r. wydanego w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt I Nc 651/11.

Przejście tych uprawnień zostało wykazane poświadczonymi za zgodność z oryginałem przez ustanowionego w sprawie adwokata kserokopiami umowy sprzedaży wymagalnych wierzytelności pieniężnych z dnia 28 marca 2013 r. zawartej pomiędzy pierwotnym wierzycielem (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G.a (...) (...) (...) (...) z siedzibą w W.i notarialnych poświadczeń podpisów stron pod przedmiotową umowę przelewu wierzytelności, oraz oświadczeniem notariusza T. B. z dnia 7 października 2013 r. na okoliczność poświadczenia przez notariusza T. B. w dniu 25 marca 2013 r. własnoręczności podpisów przedstawicieli cedenta na przedmiotowej umowie sprzedaży wierzytelności oraz na załącznikach do umowy, jak również ich trwałego zespolenia i opieczątowania w miejscach spojenia.

Dokumenty te jednoznacznie wykazały zawarcie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 28 marca 2013 r. w formie pisemnej z podpisami urzędowo (notarialnie) poświadczonymi, co stanowiło niezbędną przesłankę uwzględniania wniosku wnioskodawcy w rozumieniu art. 788 § 1 k.p.c.

Wbrew stanowisku Sądu Rejonowego nie można uznać, iż przeciwko uwzględnieniu przedmiotowego wniosku przemawiał fakt, że przedłożona przez wnioskodawcę umowa sprzedaży wierzytelności zawierała zakreślenia, w tym ceny przejścia wierzytelności, co sprawia, że brak jest dowodu na to, że także oryginał tego dokumentu nie zawiera tego zakreślenia, a w konsekwencji, iż przejście wierzytelności faktycznie nastąpiło.

Jak zasadnie wskazał skarżący, zakreślenia te dotyczyły jedynie treści objętych tajemnicą zawodową uregulowaną w art. 280 i nast. ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546 ze zm.), które stanowiły dane dotyczące m.in. innych dłużników, wartości wierzytelności, ceny nabycia, telefony i e-maile poszczególnych osób odpowiedzialnych za kontakt pomiędzy stronami umowy i były podyktowane koniecznością ochrony tych danych. Należy uznać za wiarygodne twierdzenia skarżącego, że oryginał dokumentu umowy sprzedaży wierzytelności nie zawiera żadnych zakreśleń, albowiem przemawia za tym okoliczność, że podpisy pod tą umową zostały złożone w obecności notariusza, a więc jej treść została zweryfikowana przez funkcjonariusza publicznego i osobę zaufania publicznego. Tym samym nie można uznać, że przedmiotowa umowa sprzedaży wierzytelności nie została zawarta na skutek braku jednego z przedmiotowo istotnych składników treści tego rodzaju czynności prawnej (essentialia negotii) w postaci ceny sprzedaży, co stałoby na przeszkodzie uwzględnieniu przedmiotowego wniosku.

Podkreślenia przy tym wymaga, że przedmiotowe zakreślenia, w tym zakreślenie ceny sprzedaży przelewanych łącznie, w większej liczbie wierzytelności klientów (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G., nie stoi na przeszkodzie konkretyzacji poszczególnych wierzytelności, w tym wierzytelności przysługującej wobec dłużnika A. N. (1). Jak wynika z paragrafu 1 ustępu 1 umowy sprzedaży wierzytelności, wszystkie wierzytelności zostały szczegółowo określone w Załączniku nr 2 do tej umowy, w którym zawarto m.in. dane w postaci oznaczenia dłużnika, łączną kwotę nabytej wierzytelności

z rozbiciem na poszczególne jej składniki, datę wydania nakazu zapłaty, datę nadania klauzuli wykonalności, sąd orzekający w sprawie wydania nakazu zapłaty, jak i sygnaturę sądową wydanego nakazu zapłaty.

W niniejszej sprawie wnioskodawca załączył wyciąg z przedmiotowego Załącznika nr 2 dotyczący dłużnika A. N. (1), zawierający ww. dane, którego treść konkretyzuje sprzedaną wierzytelność i jednoznacznie wskazuje, że dotyczy ona wierzytelności z tytułu nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Jarocinie z dnia 22 listopada 2011 r. wydanego w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt I Nc 651/11.

Wskazać jednak należy, że z treści przedmiotowego wyciągu, potwierdzonej treścią wyciągu z ksiąg rachunkowych (...)(...)(...)(...) z siedzibą w W., w którym figuruje wymagalna wierzytelność w stosunku do dłużnika A. N. (1), wynika, że na sprzedaną wierzytelności składa się m.in. należność główna w kwocie 1.102,83 zł, a więc niższa niż wynikającą z treści ww. nakazu zapłaty, w którym kwota należności głównej wynosi 1.124,20 zł.

Tym samym wniosek o nadanie klauzuli wykonalności przedmiotowemu nakazowi zapłaty mógł zostać uwzględniony jedynie częściowo, o czym Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. jak w punkcie 1 I sentencji.

W konsekwencji zażalenie skarżącego podlegało oddaleniu w pozostałej części o czym Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie 2 sentencji na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania przed Sądem I instancji oraz postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 100 zd. 2 in principio k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c.

Na koszty postępowania przed Sądem I instancji złożyła się opłata od wniosku o nadanie klauzuli wykonalności w wysokości 50 zł, opłata kancelaryjna w łącznej wysokości 12 zł (art. 71 pkt 3 i 77 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, t.j. Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.) oraz koszty zastępstwa procesowego wnioskodawcy w wysokości 60 zł wraz z opłatą od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł (§ 11 ust. 1 pkt 13 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 461).

Na koszty postępowania zażaleniowego złożyła się opłata od zażalenia w wysokości 30 zł (19 ust. 3 pkt 2 w zw. z art. 12 zd. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, t.j. Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.) oraz koszty zastępstwa procesowego wnioskodawcy w wysokości 60 zł (§ 13 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 461).

Sygn. akt II Cz 33/14

Zarządzenie:

1. (...)

2. (...),

3. (...):

- (...) – adw. W. P.,

-(...)A. N.,

4. (...).

K., dnia 20.01.2014 r.

SSO Henryk Haak